

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/30/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823010724
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Valášek
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3823010724.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Valáška a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Milana Straku v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom B. D., C. XXX/XX, E. C., t. č. na slobode, pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, prejednal na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 18. novembra 2025 odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 15. novembra 2024 pod sp. zn. 3T/39/2023 a jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 15. novembra 2024 pod sp. zn. 3T/39/2023, na podklade podanej obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza zo dňa 28. septembra 2023 pod č. k. 2Pv 101/23/3307-22, doručenej okresnému súdu dňa 29. septembra 2023, bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „obžalovaný“) uznaný za vinného zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 09.01.2023 na internetovej stránke F. <A> pod číslom inzerátu XXXXXXXXXX, pod fiktívnym menom G. B., ponúkal na predaj mobilný telefón zn. iPhone 14 PRO MAX fialovej farby, 256GB za sumu 1.500 eur a Air Pods slúchadlá, po dohode za sumu 200 eur, s ktorými však nikdy nedisponoval, na ktorý dňa 10.01.2023 reagoval poškodený H. C. z miesta trvalé ho pobytu I. XXX z emailovej adresy H. <XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX@XXXXX.XXX> a taktiež z telefónneho čísla XXXX XXX XXX, kde po dohode dňa 10.01.2023 poslal cez internet banking bankovým prevodom na číslo účtu IBAN: B. XXXX XXXX XXXX XXXX, sumu 100 eur ako zálohu nakúpu oboch vecí, následne pod zámienkou kúpy mobilného telefónu zn. iPhone 14 PRO MAX ďalšie finančné prostriedky, a to dňa 11.01.2023 sumu 950 eur, dňa 17.01.2023 sumu 79 eur a sumu 76 eur, dňa 18.01.2023 sumu 37 eur, sumu 250 eur, sumu 20 eur a sumu 111eur, dňa 19.01.2023 sumu 37 eur, dňa 20.01.2023 sumu 20 eur a 27 eur, dňa 21.01.2023 sumu 146 eur, dňa 24.01.2023 sumu 180 eur a sumu 180 eur, a dňa 25.01.2023 sumu 277 eur, ktoré poškodený uhradil cez internet banking bankovým prevodom zo svojho účtu vedeného v J. K., L., pod IBAN: B. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, s tým, že prostredníctvom sms-komunikácii zo dňa 24.01.2023 a dňa 25.01.2023 sa na základe iniciatívy obvineného spoločne dohodli na osobnom stretnutí v Prievidzi a neskôr v Banskej Bystrici, pričom k dohodnutým stretnutiam, ani k samotnému predaju mobilného telefónu zn. iPhone 14 PRO MAX a Air Pods slúchadiel nedošlo, poškodenému neboli peniaze vrátené, čím poškodenému H. C. spôsobil škodu vo výške 2.490 eur.

Za to bol obžalovaný odsúdený podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), n) Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona, § 49 odsek 2 Trestného zákona

k trestu odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

V rámci adhézneho konania bola podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku uložená obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému H. C. škodu vo výške 2.490 eur.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote (prihliadnutím na obžalovaným predložené potvrdenie o podaní zásielky na poštovú prepravu dňa 29. novembra 2024) napadol odvolaním doručeným okresnému súdu dňa 31. januára 2025 proti výroku o treste obžalovaný. V písomnom odôvodnení odvolania, napádal výšku uloženého trestu, ktorý považoval za neprimerane prísny.

Verejné zasadnutie odvolacieho krajského súdu bolo dňa 18. novembra 2025 vykonané za splnenia všetkých procesných podmienok (§ 293 odsek 5, odsek 7 Tr. poriadku) v neprítomnosti obžalovaného.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v rámci konečného návrhu uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný a navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť.

Obhajca obžalovaného právom konečného návrhu na verejnom zasadnutí uviedol, že navrhuje zrušiť napadnutý rozsudok v časti výroku o treste, zväziť, či neprichádza do úvahy uloženie súhrnného alebo spoločného trestu a uloženie trestu miernejšieho s prihliadnutím na poznatky o osobe a okolnosti trestnej činnosti.

Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd, na podklade podaného odvolania obžalovaného, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 07. apríla 2025, na verejnom zasadnutí dňa 18. novembra 2025, postupom podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť len obžalovaným napadnutého výroku o uloženom treste, proti ktorému obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného, ktoré bolo prípustné, podané oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste, však dôvodné nie je. Odvolací súd nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku /v danom prípade iba pre zásadný spôsob porušenia práva na obhajobu podľa písm. c) citovaného zákonného ustanovenia/.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací krajský súd zistil, že prvostupňový okresný súd, vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu a právneho posúdenia konania obžalovaného, teda výroku o vine, ktorý nebol napadnutý odvolaním, a ktorého správnosť krajský súd by ani nemohol preskúmať z dôvodu, že prvostupňový okresný súd na hlavnom pojednávaní právoplatne prijal vyhlásenie obžalovaného o uznání viny /podľa

§ 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku/ v zmysle § 257 odsek 7, odsek 8 Tr. poriadku, postupoval v súlade so zákonom pri ukladaní trestnoprávných sankcií obžalovanému, t. j. pri určení druhu a výmery trestu. Okresný súd nepochybil jednak pri aplikácii trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, keďže neskoršia právna úprava nebola v danom prípade pre obžalovaného priaznivejšia (§ 2 odsek 1 Tr. zákona) a ani pri identifikácii poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keď obžalovanému priznal ako poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l) a písm. n) Tr. zákona, keď obžalovaný spáchanie žalovaného skutku priznal a uveriteľne aj jeho spáchanie úprimne oľutoval a spolupracoval aj s orgánmi činnými v trestnom konaní a uskutočnil vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní. Správnym bol tiež postup okresného súdu pri aplikovaní ustanovenia § 38 odsek 3 Tr. zákona v znení účinnom v čase spáchania skutku, t. j. zníženie hornej hranice do úvahy pripadajúcej trestnej sadzby pre prevahu poľahčujúcich okolností. Následne okresný súd zákonne uložil obžalovanému primeraný nepodmienečný trest odňatia slobody, keď takýto druh trestu zodpovedal skutočnosti, že obžalovaný sa dopustil posudzovanej trestnej činnosti v rámci plynutia skúšobnej doby trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava 3 pod sp. zn. 6T/70/2022 (právoplatným zo dňa 19. augusta 2022), pričom v prejednávanej veci išlo o špeciálnu recidívu vo vzťahu k uvedenému odsúdeniu. Okresný súd správne vyhodnotil aj nemožnosť uloženia súhrnného, alebo spoločného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Ružomberok sp. zn. RK-8T/5/2023 zo dňa 31.05.2023, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/90/2023 zo dňa 11.01.2024 a trestnému rozkazu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1T/2/2023 zo

dňa 24.01.2023, nakoľko sa jedná o zbiehajúcu sa trestnú činnosť práve s vyššie uvedeným trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava 3 pod sp. zn. 6T/70/2022, keď rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/90/2023 zo dňa 11.01.2024, bol obžalovanému uložený spoločný a súhrnný trest za celú vyššie uvedenú zbiehajúcu sa trestnú činnosť, čo následne vylučuje ukladanie súhrnného trestu vo vzťahu k tejto trestnej činnosti v prejedávanej veci (práve s prihliadnutím na skutočnosť, že k prejedávanej trestnej činnosti došlo až po odsúdení vo veci Okresného súdu Bratislava 3 pod sp. zn. 6T/70/2022). Okresný súd nepochybil ani pri samotnej výmere uloženého trestu, keď trest odňatia slobody s prihliadnutím na všetky relevantné okolnosti obžalovanému uložil v dolnej polovici znížením upravenej trestnej sadzby pre trestný čin podvodu podľa § 221 odsek 1 Tr. zákona (po úprave hornej hranice trestnej sadzby pre prevahu poľahčujúcich okolností prichádzalo do úvahy ukladanie trestu vo výmere až na 16 mesiacov), a to vo výmere 7 mesiacov. Za správne krajský súd považoval aj zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia s prihliadnutím na skutočnosť, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselnú trestnú činnosť. Krajský súd považoval takýto trest vzhľadom na uvedené okolnosti za plne konformný s očakávaným účelom trestu v zmysle § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona vrátane toho, že v dostatočnej miere zabezpečuje ochranu spoločnosti, ale vyjadruje aj morálne odsúdenie konania obžalovaného spoločnosťou. Odvolací súd preto dospel k záveru, že vyššie uvedený trest odňatia slobody je trestom zákonným, pričom nejde o trest uložený súdom prvého stupňa mimo zákonom ustanovenú trestnú sadzbu alebo taký druh trestu, ktorý zákon za prejedávany trestný čin nepripúšťa, čo by inak zakladalo dovolací dôvod (§ 371 odsek 1 písm. h) Tr. poriadku).

Trest, ako taký, je právnym následkom trestného činu, a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohánka páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin), pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Odvolací súd vo vzťahu k výroku o náhrade škody konštatuje, že uvedený výrok nebol odvolaním obžalovaného napadnutý.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že prvostupňový okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu **n i e** je sťažnosť prípustná.